

opusdei.org

List Preláta (24. septembra 2017)

"Čo hľadáte?", hovorí Ježiš mladým ľuďom. Ak im pomôžeme budovať zdravé a silné srdce, budú počuť jeho pozvanie: "poďte a uvidíte"

25.09.2017

Moji milovaní, nech Pán ochraňuje moje dcéry a mojich synov!

Po mesiacoch, počas ktorých som mal tú radosť vidieť mnohých z Vás, píšem tento list s pohľadom upretým na tému najbližšieho stretnutia

Biskupskej synody, ktoré sa bude konať o rok v Ríme: „Mladí, viera a rozpoznávanie povolania“. Ako viete, téma apoštolskej práce s mladými bola veľmi prítomná aj na nedávnom generálnom kongrese^[1]. Týmito riadkami by som Vás chcel iba povzbudiť – bez prílišných detailov - uvažovať nad tým ako môžeme zintenzívniť tento prioritný aspekt nášho kresťanského povolania.

„Čo hľadáte?“, hovorí Pán Jánovi a Andrejovi, keď sa k nemu po prvýkrát priblížia, (Jn 1, 38). Mladosť je moment hľadania; je to obdobie, počas ktorého získava protagonistus otázka „kým chcem byť?“, a táto otázka pre kresťana znamená tiež „kým som povolaný byť?“ Je to otázka povolania: ako odpovedať na Božiu lásku. „A ty, drahý mladý, drahá mladá,“ písal Sv. Otec František pred dvomi rokmi, „pocítil si na sebe niekedy pohľad nekonečnej lásky, ktorý presahoval

všetky tvoje hriechy, obmedzenia, a neúspechy a ktorý v Teba aj naďalej verí a pozerá na Tvoju existenciu s dôverou? Si si vedomý ceny, ktorú máš pre Boha, ktorý Ti z lásky dal všetko?“^[ii]

V dnešnej dobe existuje mnoho prekážok, často zložitých, ktoré sťažujú osobné stretnutie s Božou láskou; ale taktiež nechýbajú znaky nádeje. „Nie je pravda,“ povedal Benedikt XVI, „že dnešná mládež myslí najmä na konzumizmus a pôžitok. Nie je pravda, že je materialistická a egoistická. Pravdou je opak: mladí túžia po veľkých veciach“^[iii]. Toto vyhlásenie zodpovedá realite života mnohých mladých nadšených pre zlepšenie sveta. Môže sa síce zdať, že naráža na ľahostajnosť toľkých ďalších, ktorých vidíme „zostarnutých“ kvôli neustálemu zahlteniu konzumom, zábavou, okamžitým uspokojením, či ľahkomyselnosťou. Je ľahké

ponosovať sa na túto situáciu, no náročnejšie je snažiť sa zdieľať s mladými tieto túžby po veľkých veciach, ktoré niekedy hniezdia v ich srdciach pokryté vrstvou zdanlivej ľahostajnosti. Sme schopní nadchnúť ich krásou viery, života, ktorý je žitý pre druhých? Pýtam sa všetkých mojich najmladších synov a dcér: vieš odovzdať Tvojim priateľom nadšenie pre toho Boha, ktorý je Krása, Dobro, Pravda, ktorý ako jediný môže naplniť túžby ich srdca po šťastí? Tí, čo už podľa veku nie sme najmladší, ale snažíme sa zachovať si mladého ducha v srdci: snažíme sa rozumieť ich ťažkostiam, túžbam? Stávame sa s nimi mladými?

Sv. Josemaríovi sa veľmi páčil spôsob akým sa po portugalsky hovorí mladým: os novos („noví“ pozn. prekl.). Raz povedal: „Budte všetci veľmi mladí. Obnovte sa! (...) Obnoviť sa znamená byť znova mladými, byť

znova novými, mať novú schopnosť odovzdať sa.“^[iv] Aby sme nadchli veľa duší k veľkorysým snom o odovzdaní sa Bohu a druhým, je potrebné, aby sme sa všetci kresťania snažili dávať autentické svedectvo o živote, ktorý sa úprimne blíži k zjednoteniu s Ježišom Kristom. Napriek našim obmedzeniam môžeme byť s Božou milosťou rozsievачmi pokoja a radosti tam, kde nás Boh chce, či už je to zapadnutý kút alebo križovatka kultúr. Snažme sa zachovať a podporovať „mladosť“ ktorú nám dáva Boh.^[v] Naše pokojné svedectvo o tejto mladosti ducha ostatných navždy poznačí a skôr alebo neskôr sa prejaví ako pomoc v ich živote.

Sv. Josemaría hovoril, a táto úvaha platí pre všetkých, ktorí sa nejakým spôsobom angažujú v práci s mladými, že rodičia sú zodpovední za 90 percent z povolania ich detí. Pobádam všetkých, ale obzvlášť spolupracovníkov a

supernumerárov, uvažovať nad tým, či by ste mohli zväčšiť, s kreativitou a veľkorysťou, Vašu implikáciu v iniciatívach formácie mladých (školy, kluby, atď), no taktiež Vám navrhujem, aby ste sa zamerali hlavne na Vaše domovy. Zamyslite sa či Vaše deti môžu byť rady, že patria do svojej rodiny, pretože majú rodičov, ktorí ich počúvajú a berú vážne, ktorí ich majú radi takých, akí sú, ktorí sa odvážia od nich vyžadovať, ktorí sa neboja dostať ich do kontaktu s utrpením a krehkosťou, ktoré sú tak prítomné v živote toľkých ľudí, možno aj vo vlastnej rodine, ktorí im cez ich vlastnú nábožnosť pomôžu dotknúť sa Boha, byť „dušami modlitby“. Pomôžte im, v skratke, rásť v zdraví a v sile srdca, aby boli schopné počuť Boha, ktorý každému hovorí, tak ako Jánovi a Andrejovi, „poďte a uvidíte“ (Jn, 1, 39).

S láskou Vás žehná

Váš Otec

Fernando

Rím, 24. septembra 2017, sviatok
Panny Márie milosrdnej

[i] Pastorálny list, 14-II-2017, 17,
24-28,31

[ii] Sv. otec František, Posolstvo k
príprave na SDM v Krakove, 15-
VIII-2015

[iii] Benedikt XVI, Prejav 25-IV-2005

[iv] Sv. Josemária, poznámky z
rodinného stretnutia, 19-III-1964

[v] Pozri sv. Josemária, Brázda, bod
79

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/list-prelata-24-
septembra-2017/](https://opusdei.org/sk-sk/article/list-prelata-24-septembra-2017/) (26.03.2025)